

Forum Ecclesiasticum

In Quo Jus Canonicum Universum, Librorum Ac Titulorum Ordine Per Quæstiones Et Responsa, Tam Canonistarum Veterum & Recentiorum, quàm Legistarum, in iis, quæ Utrique Juri, Canonico Et Civili Communia Sunt, Authoritate stabilita, Methodo clara & facili explanantur

Leuren, Peter

Moguntiae, 1720

Quæst. 293. Quæ pœnæ statutæ stupratori jure canonico.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-73982](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-73982)

quo virgo invita & retinens per vim opprimitur & defloratur, diciturque etiam oppressio barbarica. *can. 14. caus. 32. q. 5.* Renitentia autem illa in hoc consistit, quod vim passa non tantum manibus pedibusque obnoxia fuerit, sed & vociferatione auxilium imploraverit. *Masc. de prob. fol. 4. concl. 1417. num. 26.* Berlich. *p. 5. concl. 41. num. 31.* Damboud. *in enchirid. rer. crim. c. 92. n. 4.* & alii apud Lauterb. §. 38. Aliud non violentum, quod infertur virgini volenti & in sui violationem consentienti, vel plenè liberè, vel per dolum, fraudem, aut metum injustè incussum, ad illud extorquendum. Stuprum sive absolute, sive secundum quid violentum præter malitiam contrariam castitati includit malitiam injustitiæ in confessione à stupratore exprimentum; admissum verò non continet malitiam à fornicatione distinctam, idque, sive puella sit parentum aut tutorum potestati subjecta, & sine eorum consensu, sive illi non subjecta, vel iis consentientibus permittat se violari. *Leff. de l. c. l. L. 2. c. 10. du. 1. Sanch. de mat. L. 7. d. 14. num. 7.* Laym. *Th. mor. tract. 3. p. 3. c. 13. num. 1.* Pirh. *h. t. num. 37.* & alii communiter contra Syl. Tolet. Azor. nulli siquidem per tale stuprum infertur injuria. Non ipsi virgini, quia consentienti & volenti non fit injuria. *L. 1. ff. de injuriis.* non parentibus, sub quorum cura & potestate est; cum puella habeat liberum usum membrorum suorum, sui que corporis, ita ut possit eo nunquam uti ad carnalem copulam vel licitè uti illo in legitimo matrimonio aut extra illud, absque eo, quod parentibus ullivè alteri per talem non-usum, vel usum licitum, aut illicitum faciat injuriam, & consequenter nec stuprator cooperans puellæ ad illum voluntarium abusum corporis. Secus ac contingit in rapto, quo puella, sive corrupta, sive in corrupta, sive violentè, sive sponte consentiens abripitur vel abducitur à domo paterna vel sua. Neque infertur damnum & injuria proli ex tali stupro nascituræ; nam licet simplex fornicatio advesertur bonæ educationi prolis, & hinc sit iniqua, repugnans juri naturæ contra castitatem, non juri prolis, & hinc sit iniqua, repugnans juri naturæ contra castitatem, non juri prolis, quale nullum habet proles nondum nata.

Quest. 292. Quæ pœna statuta jure civili tam stupratori quam stupratæ?

1. Resp. Primò: Stuprum attentatum & conatus, etiam ad actum proximum deveniens non consummatum punitur extraordinariè & arbitrariè pro qualitate facti & personæ. *L. 1. §. 2. ff. de extraord. crim. Menoch. de Arb. L. 2. cap. 360. n. 33.* Ordo *crim. a. 119.* interdum fustigatione. *Carpz. l. Feud. p. 4. c. 30. defens. 5.* & si adhibita violentia, punitur gravius. *Arg. l. c. unie. c. de raptor. virginum.* & hodiè tales conantes opprimere immaturas & nondum viripotentes puniri fustigatione cum perpetua relegatione, docet Theodor. *l. c. Aph. 4. n. 37.*

2. Secundò: Consummato stupro sine vi stuprator virginis, vel viduæ bonæ famæ, seu aliàs honestè citra ullam diffamationem viventis, si vilis conditionis est coercitione corporali, fustigatione unà cum relegatione, si honestioris conditionis, publicatione seu confiscatione dimidiæ partis bonorum, §. item *Lex Julia de adult. Inst. de publ. jud. v. pœnam.* quamvis Clarus §. *Stuprum. n. 3.* dicat, non esse aliam illius pœnam hodiè, quam ut *stupra-*

pratam ducat in uxorem, vel concedenter doter, & credere se, sic ubique servari.

3. Resp. Tertio: Pœna violentè stuprantis virginem vel viduam honestè viventem jure civili est vel irrogatur ultimum supplicium. *L. in eadem. §. præterea. ff. ad Leg. Jul. de vi publica.* vel capitis seu mortis, ubi de consummatione & violentia constat. *Gl. in c. 2. h. t. v. plestendus.* & ibi *Abb. n. 5. Farin. pr. crim. Caroli V. a. 119. & arg. L. fin. §. 1. ff. de re milit. L. 29. §. fin. ff. h. t.* quam pœnam capitis extendit Bojardus *ad Clar. §. Stuprum. n. 38.* ad stupratorem, qui absque alia violentia, blanditiis, persuasionibus, promissionibus, muneribus virginem ad stuprum induxit, quod rectius negant Farin. *pr. crim. q. 147. n. 30.* Tusch. *pract. v. Stuprum. concl. 710. num. 3.* Haunol. *de l. c. l. Tom. 5. tract. 2. num. 58.* Wiestn. *h. t. n. 19.* ne aliàs fere semper capitale supplicium inferendum esset; cum ferè semper interveniant tales persuasiones & promissiones. Extendunt quoque hanc pœnam Gilhauf. *Arb. crim. c. 2. t. 22. n. 9.* & alii apud Lauterb. *l. c.* etsi puella vi compressa ex postfacto consenserit in stuprum. Alii ut *Carpz. c. 31. def. 3. Farin. l. c. n. 26. & 30.* intelligendum & extendendum censent ad stuprum vi commissum cum puella immatura. Alii restringunt ad stuprum conjunctum cum rapto, intellige violento; Verùm hodiè pœnas Juris Civilis etiam in terris Imperii contra stupratores locum non habere, sed servari pœnas à Jure Canonico decretas testatur Pirh. *cit. n. 38.* citatis *cit. num. 3.* & Harprecht. *in cit. §. Lex Julia, num. 91.* qui tamen id limitat, nisi contra stupratorem actio criminaliter moveatur, ut, si pater stupratam puellam stupratori dare non vult in matrimonium, sed ad vindictam ob illatum stuprum contra illum agere volunt, tunc enim pœnas Juris Civilis ei infligi possunt.

Quest. 293. Quæ pœna statuta stupratori jure Canonico?

1. Resp. Primò: Ipsi virgini per vim defloratæ sicut Jure Civili, ita & Jure Canonico nulla pœna statuta, cum resistendo, quantum potuit, nullam culpam admiserit, sed neque existimatio illius per talem violentam oppressionem violatur. *L. 13. §. 7. ff. L. 20. c. h. t. Berlich. p. 3. concl. 41. num. 66.* Lauterb. *l. c. §. 40.* Unde aliqui ei habitum virginalem gestare permittunt.

2. Resp. Secundò: Violenter oppressam stuprator Laicus debet vel in uxorem ducere, vel decenter dotare, prout constat *c. 1. h. t. desumpto ex L. Exodi c. 22. v. 16. & Lib. Deuteron. c. 22. v. 29.* Unde decisio hujus *cap.* dum dicit, quòd, qui seduxit virginem eamque stupravit, debeat eam dotare & uxorem habere, id intelligi debet non copulativè, sed disjunctivè, ut vel ducat, vel dotet eam juxta dispositionem *c. 2. h. t.* & prout hodiè communiter recepta est hæc pœna juris canonici, testantibus Brunnem. *ad L. 20. c. h. t. §. 26.* *Carpz. l. Feud. p. 2. c. 27. defens. 1. n. 6.* Bardilid. *de satisf. stupri. c. 2. n. 17.* Pirh. *num. 41.* & servari non solum in temporali Papæ territorio, ut volunt *in c. pervenit. h. t. Host. num. 3.* *Abb. n. 2.* *Fagn. num. 2.* sed ferè in toto Imperio testantur Salicet. *in L. eum, qui. c. ad Leg. Jul. de adult. n. 3.* *Clar. cit. num. 3. vers. sed quidquid sit.* & alii apud Wiestn. *num. 20.* ita ut præcisè ad ducendam illam compelli nequeat, sed solum sub conditione, nisi pœnas *cit. c. 2.* statutas incurrere velit, nam præter dotem, quam in eo casu nihilominus dare

cogitur stuprator excommunicatione minore puniendus, pœnæque corporali ad arbitrium Judicis afficiendus, eaque inflicta ad tempus in monasterium, in quo pœnitentiam agat, detrudendus. Gl. in cit. c. 1. Molin. de just. tract. 3. d. 104. num. 9. Pirh. cit. n. 41. à quibus pœnis liberabitur, si eam duxerit in uxorem.

3. Resp. Tertio: Clericus stuprator jure veterum Canonum præter dotem puellæ præstandam puniebatur depositione ab officio. c. Labor. 2. q. 7. Abb. in c. 1. h. t. num. 4. Farin. pr. crim. q. 147. n. 62. Clar. §. adulterium. num. 3. dicens communem; hodie præter dotationem plectendus pœnâ arbitrariâ, puta, vel pecuniariâ, vel incarcerationis, suspensionis, depositionis ab officio, vel privationis beneficii, prout circumstantiæ personæ & delicti suaserint. Menoch. de Arb. cas. 288. num. 6. Farin. l. c. num. 65. Pirh. h. t. num. 43. Wiestn. num. 20. Reiffenst. num. 52.

4. Resp. Quarto: Etiam stuprator viduæ aliâs honestæ eam quoque dotare debet, non quidem ratione deflorationis (intellige nisi facta vidua ante consummationem matrimonii, seu nisi virgo permanserit) sed in satisfactionem pro illata ei injuria & compensationem denegandi imposterum matrimonii. Carpz. l. c. defens. 4. Lauterb. l. c. §. 44. Stryck. & alii privatur quoque Vasallus feudo, non tantum committens adulterium cum uxore domini sui juxta expressum textum c. 1. §. 1. quib. mod. feud. amitt. sed etiam committens stuprum cum vidua domini; secus, si hæc transisset ad secunda vota. ita Clar. l. 4. §. feudum. q. 48. dicens communem. De cætero in eo, num stuprum etiam in fœmina fit punibile AA. non conveniunt; negat Harprecht. ad §. 4. Inst. de publ. jud. eò quòd id nullibi expressum. Alii distinguunt, & negant, si malis persuasionibus inducta mulier, ut Berlich. affirmant, si liberè corporis sui copiam fecit, & in aliquibus locis pœna Ecclesiastica tam stupratori, quam stupratæ injungitur. Lauterb. §. 48. quem vide, & puellas in sui violationem liberè consentientes plecti solere sicut ob simplicem fornicationem, ait Haunold. de l. & l. Tom. 6. tr. 2. n. 596.

Quest. 294. In quibus casibus stupratam stuprator nec ducere nec dotare teneatur?

1. Resp. Primò: Si Virgo (idem est de vidua) nullâ vi, metu, fraude interveniente, sed liberè in violationem consenserit, se ipsam sponte offerendo, seu occasione præbendo. Less. de just. l. 2. c. 10. num. 9. Mol. de l. & l. tract. 3. d. 106. num. 6. Pirh. h. t. n. 49. Brunnem. Jurisp. eccl. l. 2. c. 18. §. 26. in fin. & alibi Stryck. in addit. Berlich. p. 5. concl. 38. n. 31. Lauterb. l. c. §. 46. ex ea ratione; quia nullam passâ injuriam, ad cujus aliâs compensationem introducta obligatio ducendi vel dotandi seductam deceptamque, aut aliâs violenter cognitam, ut Haunold. de l. & l. Tom. 6. tract. 2. num. 591. Unde etiam idem ex probabiliore tradunt Mol. l. c. num. 1. Less. l. c. num. 14. Lugo de just. Tom. 1. d. 12. f. 1. Vasq. de rest. c. 3. §. 2. du. 1. n. 4. quos citat & sequitur Pirh. n. 50. contra Nav. & Tolet. si stuprator blanditiis, precibus etiam importunis aut assiduâ, vel muneribus induxerit ad consensum in stuprum, modò absit deceptio vel metus, quia preces & dona non cogunt nec faciunt involuntarium, etiam mixtum, sicut metus, sed solum alliciunt, ideòque facilè re-

pellì possunt, si puella serio velit, quod ipsum tamen ita limitant Vasq. l. c. num. 5. Mol. l. c. concl. 1. in fin. Pirh. l. c. nisi precibus Principis alteriusve domini aut superioris fuerit inducta; cum tales preces causent metum reverentialem, & multum minuunt libertatem consensûs, ideòque injuriam quandam inferunt; ut cum de Lugo l. c. Pirh. limitat etiam, sic Pirh. num. 49. citato Mol. tr. 3. d. 104. num. 13. ut non secus, ac si eam injustè deflorasset, stuprator virginis liberè consentientis teneatur ad reparandum ejus honorem & damnâ infamiam; si eam infamavit de stupro secum habito. Secundò: Si ipsa jam deflorata dotem remisit. Lauterb. l. c. cum Carpzov. eò quòd remisâ dote cogi non possit stuprator ad ducendam illam, quippe in cujus potestate erat vel ducere vel dotare. Proceditque id ipsum, etiam si per vim, metum, fraudem puella fuerit inducta, aut etiam constituta in patris potestate, nam & in his casibus potest remittere stupratori omnem obligationem, ita ut hic etiam ad solvendum illius patri non teneatur, saltem in conscientia & ante sententiam Judicis; ita Less. l. c. num. 9. & 29. Vasq. l. c. Lugo l. c. n. 9. & 10. Pirh. n. 52. Quia sicut puella ante damnum sibi inferendum potest cedere juri suo sine injuria patris, ita etiam post illud illatum sine consensu patris cedere potest juri, quòd aliâs habet ad petendam satisfactionem pro eo, quia non est per se & immediatè debitum pecuniarium, sed debitum, quo obligatur stuprator illam ducere vel dotare; nec refert, quòd stuprum redundet in injuriam patris, dum per evulsionem illius læditur honor familiaris; nam ex illa injuria non oritur obligatio satisfaciendi per pecuniam vel aliud temporale ex natura rei, sed solum respondet ei pœna, quæ non debetur ante Judicis sententiam, & pro læso honore, utpote cui satisfieri potest per petitionem veniæ vel simili honoris exhibitione; ut Pirh. n. 51. Tertio: non tenetur stuprator eam ducere aut dotare, si antecederet cum ea convenerit de certo pretio pro habenda cum ea copula; cum & tunc nulla ei fiat injuria. Haunold. cit. num. 591. Lauterb. cit. §. 24. Wiestn. num. 24. & alii communiter. Quarto si puella, etiam vi vel fraude violata, postea commodum matrimonium iniiit, ac si corrupta non fuisset, nec ob eam causam detrimentum passâ est, quia stuprum mansit incognitum, etiam viro non tenetur stuprator ad ullam satisfactionem aut recompensationem faciendam, quia pro injuria, prout condistincta à damno subsequenti nihil restitui debet, adeòque nec pro ipsa defloratione seu virginitatis ablatione, utpote quæ si damnus est, irreparabile tamen est, nec compensabile secundum se, quàm abscissio manus. Aliud verò damnus pretio æstimabile inuito tali matrimonio ex stupro secutum non est, prout supponitur; ita Nav. in man. c. 16. num. 19. Less. cit. c. 10. num. 15. Vasq. l. c. du. 3. n. 8. Pirh. n. 47. His non obstante, quòd puella injustè stuprata per hoc fuerit in periculo non inveniendi matrimonium æque commodum ac antè habere potuerat; quia, cum periculum damni non sit damnus, illo aliunde cessante, & damno reipsâ non secuto, obligatio compensandi quidquam nulla remansit. Less. cit. c. 10. num. 16. De cætero, quòd stuprator (intellige minus propriè talis) etiam vi cognoscens meretricem publicam seu more meretricio viventem, non teneatur quidquam recompensare, videtur esse extra dubium.

Quest.